

NERMİN BEZMEN

ERKEN KAYAN YILDIZIM

TOLGAMA

Hasret Mektupları

Mektup

1954 doğumlu **Nermin Bezmen**, liseyi burslu olarak Amerika'da bitirip yüksek tahsilini İstanbul'da tamamladı. Aktif iş hayatının yanı sıra sanat eğitimine devam etti. Minyatür, özgün baskı, süsleme sanatçısı, restoratör, yazar Nermin Bezmen, kendi atölyesinde yetişkinlere ve çocuklara yirmi yedi yıl resim dersi verdi, altı sene yoga eğitmenliği yaptı. TRT'de canlı yayın sunuculuğu, çeşitli dergilerde, *Akşam* ve *Vatan* gazetelerinde köşe yazarlığı, dizi röportajlar, halkla ilişkiler ve panel organizasyon yönetimi, senaryo yazarlığı ve danışmanlığı da yapan Nermin Bezmen'in çoğu çoksatınlar listesine giren yirmi iki kitabından *Kurt Seyt & Shura* diziyeye uyarlandı ve tüm dünyada milyonlarca izleyiciye ulaşırken, tercümeleri de on dört ülkedeki okurla buluştu. Her sene onlarca muhtelif kurum, dernek ve kuruluştan, çocuk, kadın, insan hakları, sevgi, fedakârlık, aşk, tarih, göç, çevrecilik gibi konularda konuşmak üzere davet alan gruplarla yüz yüze ve çevrimiçi yazarlık atölyesi çalışmaları yapan ve resim öğretmenliğini sürdüren yazar, iki çocuk, üç torun sahibi olup New Jersey ve İstanbul'da yaşamaktadır. Sevgili eşi aktör Tolga Savacı'yı son romanı *Teo'nun* yazım aşamasında kaybetmiştir.

Eserleri:

Uyandıran Aşk (şiiir, 1991), *Kurt Seyt & Shura* (roman, 1992), *Kurt Seyt & Murka* (roman, 1993), *Mengene Göçmenleri* (roman, 1994), *Zihninin Kanatları* (denemeler, 1995), *Turkuaz'a Dönüş* (derleme roman, 1996), *Bir Gece Yolculuğu* (fantastik roman, 1999), *Bir Duayenin Hatıratı*

(derleme anı, 2002), *Sır* (roman, 2006), *Kırk Kırk Küp* (hikâye, 1999, 2006), *Aurora'nın İncileri* (roman, 2007), *Sırça Tuzak* (roman, 2007), *Bizim Gizli Bahçemizden* (anlatı, 2009), *Gönderilmeyen Aşk* (roman, 2010), *Hayâl Takımı-Sonsuzluk Bahçesine Yolculuk* (çocuk romanı, 2011), *Şeytanın İflâsı* (2011), *Dedem Kurt Seyit ve Ben* (roman, 2014), *Shura-Paris, 1924-1926* (roman, 2016), *Bir Harp Gelini* (roman, 2017), *Havva'nın Cezası* (roman, 2018), *Unutkan Aşk* (roman, 2020), *Ay Taşı Tanrıçaları* (deneme, 2021), *Teo* (roman, 2024)

Ödülleri:

- Haliç Rotary Kulübü “Meslek Ödülleri” (2002)
- İstinye Rotary Kulübü “Üstün Meslek Ödülü” (2009)
- Altın Çınar “Edebiyat Onur Ödülü” (2010, *Kurt Seyt & Shura*)
- Kocaeli Üniversitesi, “Televizyona Uyarlanan En İyi Roman Ödülü” (2014, *Kurt Seyt & Shura*)
- ATA (American-Turkish Association) Washington D.C. “Uluslararası Kadınlar Günü, Liderlik Ödülü” (2019)
- Ayın Kişisi (Personality of The Month)– *New York Stars Illustrated Magazine* (Mayıs 2021)
- Firebird Book Award “En İyi Tarihi Romans” ABD (2021, *Kurt Seyt & Shura*)
- Yasnaya Polyana “En İyi Yabancı Roman” kısa liste, Rusya, 2021)
- Konya Rotary Kulübü “Üstün Meslek Ödülü” (2022)

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Bir Gece Yolculuğu
Kurt Seyt & Shura
Ay Taşı Tanrıçaları
Kurt Seyt & Murka
Unutkan Aşk
Havva'nın Cezası
Bir Harp Gelini
Sır
Shura

Sırça Tuzak
Kırk Kırık Küp
Aurora'nın İncileri
Şeytanın İflası
Gönderilmeyen Aşk
Bizim Gizli Bahçemizden
Teo
Mengene Göçmenleri

Erken Kayan Yıldızım

TOLGAMA HASRET MEKTUPLARI

Yazan: Nermin Bezmen

Editör: Aslı Güneş

Yayın hakları: © 2024 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Ekim 2024 / 978-625-6162-09-9

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Taylan Polat

Sayfa uygulama: Gökçen Yanlı

Arka kapak fotoğrafı: Pamira Bezmen Photography

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Erken Kayan Yıldızım
Tolgama Hasret Mektupları

Nermin Bezmen

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Ezelden aşına iki ruhtuk biz, canım Tolgam benim. Bunu daha ilk merhabamızda hissetmiştik.
Vatan gazetesi röportajından, 2015.

Sevgilim, ikinci baharım, arkadaşım, sırdaşım, kocam, dev yürekli sevdiceğim, erken kayan yıldızım, Tolgam, bu kitabım sana.

Sen bana bu boyutta “Hediyem” derdin. Bu kitap da benim sana, sonsuzluğuna hediyem.

Son yolculuğuna çıktığından bu yana sana duyduğum çaresiz hasretimi, derin hüznümü, yüreğimi yakan sensizliğimi, acımı; benzersiz aşkımız, sevdamız ve rüya gibi anılarımızla sarmalayıp ikiz ruhlarımızın arasındaki kırmızı kordonla bağlayıp sana armağan ediyorum.

“Kötü hatırlanmaktansa iyi unutulmayı tercih ederim” derdin canım Tolgacığım benim. Bilmez miydin, senin ne kötü hatırlanman ne de unutulman mümkün.

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Teşekkür

Canım Tolgacığımın gidişinden sonra, hâlâ devam eden, çok ağır yas sürecimde yüreğimden dökülen bu mektupları basmak konusunda beni motive eden ve destek olan Doğan Kitap Genel Müdürü ve güzel dost sevgili Gülgün Çarkoğlu ve Genel Yayın Direktörümüz Cem Erciyes yönetiminde emeği geçen tüm Doğan Kitap aileme teşekkür ederim.

Tolgama Hasret Mektupları'nın kitap olarak hayata geçişinde özel yeri olan arkadaşlar:

Yaşadığım acılı zaman diliminin ve hüznümün getirdiği tekrarlara hassasiyetle yaklaşarak titizlikle çalışan editörüm sevgili Aslı Güneş'e; kitabımın gönlümden geçen duygusuna paralel kapak tasarımını hazırlayan ve uygulayan Taylan Polat'a; sayfa tasarımını yapan Gökçen Yanlı'ya; tasarım ve pazarlamayla ilgili iletişim süreçlerini yürüten Özlem Çağımma'ya; beni, programladığı imza günleri, söyleşilerle okurlarımla buluşturan sevgili Tuba Seven ve Deniz Altunay'a; teknik sorunumuzu gece yarısına kadar uğraşarak çözen Ayhan Aydın'a çok teşekkürler!

Beni hiç yalnız bırakmayan sevgili arkadaşlarım, dostlarım, okurlarım, Tolgacığımın hayranları 25 Şubat'tan bu yana mesajla, telefonla, sosyal medya kanalıyla paylaştığınız dualarınız, içten, şefkât dolu sevginizle bana büyük güç oldunuz. Teşekkürler!

Canım yavrularım Pamiram, Cazımaçım, Ariellacığım ve sevgili Shawn, melek torunlarım Piam, Shayam ve Lunam, med cezirlerle sürüklendiğim aylar boyunca, o ihtimamlı sevginiz, desteğiniz, bana, sizlere sahip olmakla ne kadar şanslı olduğumu

bir kez daha hatırlattı. Yaradan sizlerin acısını göstermesin bana!
Her şey için teşekkürler!

Sevgilim, sevdiceğim, canım Tolgacığım, seninle beraber çok az rastlanacak bir aşk masalı yaşadık. Hayatıma geldiğin, bu dünyada on dört yıl, iki ay, on üç gün, son nefesine kadar, beni sınırsız bir aşkla sevdiğin ve yaşamını bana açtığın için çok teşekkürler, canım kocam!

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Önsöz

Sevgili Okurlarım,

Tolgama Hasret Mektupları çoğunuzun yakından takip ettiği çok ağır yas sürecimin yaşadığı duyguların günlüklerde kelimelere dökülüp kitaplaşmış hali. Ancak bu bir roman değil. Onun için, o hayranlıkla okuduğunuz romanlarımı yazarken olduğu gibi akıp gidemedim satırlardan satırlara, sayfalardan sayfalara. Çünkü yas buna izin vermiyor.

Yas yaslıyı esir alan ve kendini dikte ettiren bir güç. Kendine ait bir şahsiyeti var ve yası çekenden daha güçlü. Bu sebepten, hele ki, acımın hakkını vererek yaşamaktan yana olduğum için, anbean, günbegün sadece yasımın bana hissettirdikleri döküldü kalemimden. Bu duyguları son derece doğal, sansürsüz, yüreğimden, ruhumdan, zihnimden nasıl geçiyorsa öyle dillendirdim. Hiçbir gün, geçen gün de aynı şeyi hissetmiştim, bunu tekrarlamayayım demedim. Zira o tekrarlanan sözcüklerle o güzel duygular tekrar canlanıyor ve bana bir günü daha aşmam için yardımcı oluyordu.

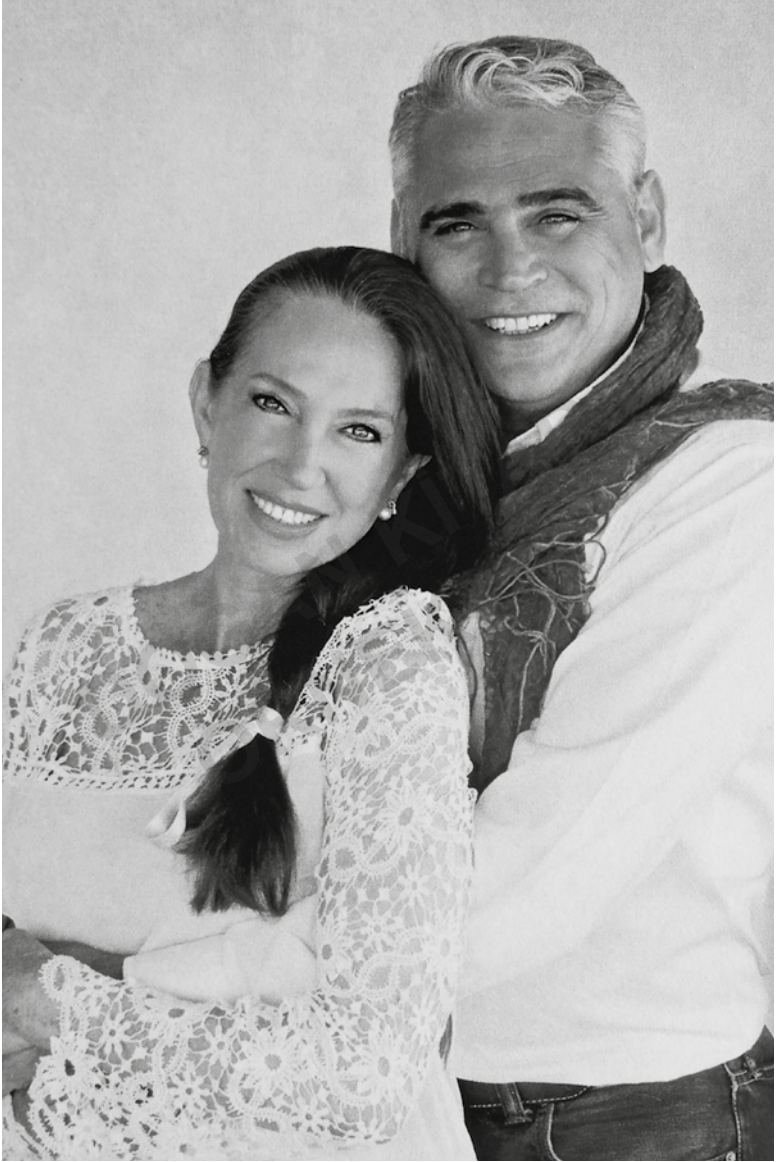
Yas yaşarken hayatınız çok fazla değişmiyor. Öyle coşkulara, gökkuşağı renklere, çılgın hayâllere falan yer yok yas zincirinde. Gözyaşlarınızı pınarlarında tutabilmekle hıçkırıklara boğulmak, med cezirlerde dibe vurmakla karaya savrulmak arasında bir pandülde gidip geliyorsunuz. Duygular hüznün, hasretin, acının kendi içlerindeki yelpazesi kadar ifade buluyor ve duygular eşliğinde sözcükler de tekrarlanıyor.

Bu sebepten; size defalarca yazılmış gibi gelecek, özellikle sevgi, aşk üzerine tanımlamalar, diyaloglar, benim o günkü yasımı bir güzel anıda tedavi etme ihtiyacımdan. Özellikle Tolgacığımın, yaşamı boyunca çok sık tekrarladığı ve son nefesinden önce de söylediğı aşk sözcükleri, benim kulağımda sevdiceğimden en son kalan ve yankılanarak devam eden bir melodi gibi. Her hatırlayışımda, yazışımda onu yakına, yanıma, o son konuşmamızın anına getiriyorum hissi veriyor bana. İyi de geliyor...

Diğer taraftan, lütfen bu kitaptaki hüzün sizi yanıltmasın. Tolgacığım da, ben de, hayatı büyük keyifle yaşırdık. Ne var ki, *Tolgama Hasret Mektupları*, ismi üzerinde, bir yas sürecinde yazıldı. Yer yer, eski anılara geri dnşlerimde de tanıştığımız zamanın realitesi yer almakta. İkimiz de ayrı hznlerden gelip buluşmuştuk. Kısacası bu, tüm hayatımızın kitabı değıl. O destanı ayrıca roman diliyle yazacağım.

Şimdi, sessiz gemiye binip giden Tolgacığımın ardından benim yas yolculuğumu paylaşmak üzeresiniz. Beni yalnız bırakmadığınız için teşekkür ederim.

Sevgiyle kalın, huzurla kalın, umutla kalın ve hтта mümkünse aşkla kalın!

İlk merhabamızdan seneler sonra, kâplerimizde, gözlerimizde hâlâ aynı heyecan, aynı tutku. (Pamira Bezmen Photography)

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Sensiz kaldığım gün: 25 Şubat 2024, Pazar

Yüreğim kanyor! Kanyor! Kaybettim, dev yürekli sevdiceğimi. Ansızın çıktı sonsuz yolculuğuna. Ben yer ile gök, yangın ile buz arasında kayıplarda. Canım Sibel, Zeynep Savacı, Atillaçığım, canım evlatlarım Pamira, Cazım, Ariella, Shawn; canım melek torunlarım Pia, Shaya, Luna derin acımızı yaşıyoruz.

Tanrım! İnanamıyorum. Ben miyim bu haberi paylaşan? Benim Tolgam mı giden? Nereye? Nasıl? Neden? İsyandayım, inkârdayım ama Tolgamın ancak Tanrı'nın izniyle bu yolculuğa çıkabileceğinin bilinciyle kavuştuğum tevekkül beni sakinleştiriyor. Fakat bu tevekkül sadece çılglık atmamı, avaz avaz haykırmamı engelliyor. Ateş düşen yüreğimden çıkamayan avazlar kâlbimi genişleterek ağırlaştırmaya devam ediyor. İçimde kıyametler kopuyor. Acım, hüznüm tsunamiye kapılmış, vuracak, yıkacak, yayılacak kıyıları arıyor.

Canım, dev yürekli sevdiceğim Tolgacığım, ikinci baharımın sebebi, hayat arkadaşım, yakışıklım, mert, dürüst, onurlu, hayşiyetli, savaşçı şövalyem benim; sırdaşım, arkadaşım, gönülden seven, şefkâtlı, tutkulu sevgilim, sadık kocam, henüz gittin ama o

kadar derin ki sana hasretim, sana her gün yazdığım mektuplarla iyileşmeye çalışacağım. Cevaplarını alacağım, eminim. Belki postadan çıkmayacak ama belki rüyamda, belki bir kuşun, kelebeğin kanadında, bir bulutta, yağmur damlasında, gözümün yaşında, bir tomurcukta, bir yaprağın damarlarında bulacağım cevaplarını. Belki esen rüzgârla tenimi okşayacak, yağmur damlalarıyla gözyaşlarıma eşlik edecek, güneş doğarken gecenin içinden bedenime sarılacaksın. Sevdiğimiz melodide kulağımdan içime akacak ve yüreğimde sana ait nişi beslemeye devam edeceksin. Nasıl açmıştın kendine ait o yeri kırgın kâlbimde, yine böyle acılı bir zamanımda gelip hayatıma. Nasıl bir ironidir bu?

Otuz dört senelik sevdiğimi, hayat arkadaşım, çocuklarımın babası Pamirciğimi kaybetmiştim. Yine böylesi yangınlardaydı yüreğim. Sonra sürpriz, plânsız sen geliverdin hayatıma. Beni o tertemiz, hesapsız, nazik aşkınla, şefkâtinle tedavi ettin. Hayatının hediyesi olduğumu söyledin. Ama sen de bana armağandın, Yaradanımdan. “Sürprizim benim” derdin, senin de bana gelişin sürprizdi. Hüzünlü, yaralı kâlbimde kendi yerini açtın, içine o kadar çok aşk ve şefkât doldurdun ki, büyüdün. Benim de senin eski yaralarına, acılarına merhem olduğumu söyledin, “Meleğim” derdin bana.

Sıcacık, duygusal, romantik, dürüst, sadık, egodan uzak, verici kişiliğinle ancak âşık olunabilirdi sana ve ben de âşık oldum. Ne güzeldin canım sevdiceğim, ne güzeldik beraber.

Şimdi sen de uçup gittin. Şayet seni bu kadar çok sevmeseydim, senin tarafından sevilmeseydim bu kadar, ortalama bir sevgi olsaydı yaşadığımız, çoğu çiftin yaşadığı gibi, hiçbir zaman affetmezdim bu gidişini. Kızabilirdim sana. Ne var ki hayatımızda her şeyin bir zamanı olduğunu biliyorum. Sevmenin zamanı, paylaşmanın, vedalaşıp Yaradan'ına dönmenin zamanı. Gülmenin ve ağlamanın zamanı. Şimdi ikimiz için de yeni zamanlar gelmiş aşkım; senin sonsuza yolculuk etme ve benim gözyaşı zamanım. Dayanıl-

maz, tarifsiz bir acı bu; delice bir hasret. Ama Yaradan'ımın izniyle bu gidiş. Tevekkül göstermeli, saygı duymalıyım.

Seninle bu şartlar altında konuşacağım hiç aklıma gelmezdi, canım kocacığım. Gel gör ki, ilk "merhaba"ımızdan on dört, "Evet! Evet!"lerimizden dokuz sene sonra, pazar gününden beri yüreğim ateşlerde, tenim buzlarda, bedenim uzak bir yerlerde süzülmekte. Nerede bilmiyorum. Öyle bir yer var mı, onu da bilmiyorum. Ne yerde ne gökte ne toprakta ne denizde. Uçsuz bucaksız, sınırsız bir acı, hüznün ve hasret evreni. Yas evreni bulunduğum yer. Onun için bedenime dar geliyor her yer, sığamıyorum hiçbir mekâna, çünkü ruhum o yas evreninin sınırsızlığında sana ulaşmaya çalışıyor. Fiziki alanla sınırlı bu dünyadan, yerçekiminden kurtulup sökülüp gitmek istiyorum. Ruhum ve zihnim kanatlanmak istiyor ama bedenim buraya ait, dünyanın merkezine doğru çekiliyor. Beynim bu kâbustan her an uyanacağımı düşünüyor. Çok iyi biliyorum ki, şimdi Yaradan'a geri döndün ve o seni cennetin muhteşem ışığıyla şefkâtlı kollarına aldı. Aynı zamanda senin burada bizlerle olduğunu da hissediyorum. Çünkü artık ışınlanmanın sınırının olmadığı bir yerdesin.

Canım Tolgacığım, şu an o kadar kırılanım ki. Sana, beni kucaklayıp öpmene, teselli etmene en çok ihtiyacım olduğu zamandayım. Son on dört sene, iki ay, on üç gündür ve en son sabahımızda olduğu gibi beni kucaklamayı özlüyorum. O son gün beni âşık kollarına alıp "Seni seviyorum Nerminciğim" demiştin, "hayatımda seni sevdiğim kadar hiç kimseyi sevmedim. Ben mutluluğu seninle buldum. Mutluluksun sen. Sana tapıyorum. Sana ilk gün âşık olmuştum. Hâlâ aynı âşığıyım." Ben de "Benim kıymetimi bildiğin için çok teşekkür ederim aşkıma, ben de seni seviyorum, hem de çok" demiştim. Nereden bilebilirdim ki, son sözlerimizmiş bunlar. İyi ki. İyi ki son sözlerimiz bunlarmış canım benim.

Aşkım ne kadar tutkuluydun, ne kadar sevgi dolu, ne kadar vericiydin. Nazik, ilgili, şefkâtliydin. Sen bir Rönesans erkeği-

din. Yanlış, adaletsiz, haksız, acımasız, küstah, yalan dolan her şeye karşı savaşan cesur bir şövalyeydin, bunlar yakınlarından, çevrenden gelmiş bile olsa.

Mağdur, yardıma ihtiyacı olan, korumasız kim varsa, tanıyıp tanımamanı hesaba katmadan, sana ne zararı olacağını hiç düşünmeden koruyup kollamak için mücadeleye girdin. Benim yakışıklı şövalyem, seni bu sebepten çok sevdim.

Yalan konuşanı, doğruyu saklayanı, kontrolcü ve içten pazarlıklı olanı katiyen tolere etmezdin. O kadar dürüst, o kadar doğrucuydun ki, bu sebepten seni çok sevdim. “Basiretim bağlandı, düştüğüm tuzaklar oldu. Cezasını da çekiyorum” derdin, karşı taraf kadar kendine de kızardın.

O kadar haysiyetli, o kadar doğru sözlü ve güvenilirildin ki. Bu sebepten seni çok sevdim.

Tabiatı, bitkileri, hayvanları severdin. Küçük balkonumuzun manzarasını ve oraya misafir olan kuşları beraber izlerken ne kadar mutlu olurdun. Senin o “küçücük” şeylerden büyük sevgiler yaratmanı severdim. Bazen mavi alakargaları, serçeleri (bazen bana da serçem derdin, koşturarak dolaşmam çok hoşuna giderdi) beslerken izlerdim seni, keyifle. Bazen sen sarmaşık ortancasını bağlarken gözlerime yaş gelirdi. Çünkü içindeki yumuşacık, cömert, sevecen, naif oğlan çocuğunu görürdüm. O çocuğu kucaklayıp öpmek isterdim ve aklımdan geçtiği anda da sarılıp öperdim.

Birbirimizle olmaktan, sohbet etmekten, bir diğerimizi izlemekten o kadar keyif alırdık ki, karşılıklı hayranlığımız gerçeküştü bir dünyada yaşadığımız duygusunu verirdi bana. Bu duyguyu yaşattığın için severdim seni.

Bütün bunların üstüne öyle yakışıklıydın ki aşkım! Yüreğim erirdi sen bana bakarken. Fakat sadece fiziksel güzelliğin değildi içimi eriten. Ben senin içinin mücevher güzelliğini de görmüştüm. Zarif yüzün muhteşem ruhunun yansımasıydı sadece. İşte bunun için çok sevdim seni.

Derin mi derin bir değişim yas. İnsanı hiç tahmin etmediği biçimde şekillendiren bir yolculuk. Düz bir yol değil yasin yolculuğu. Yaslıyı tutup tutup savuran bir kasırğa, bir anafor, bir tsunami. Şimdi senin yasin kâh saçlarımdan tutup sürüklüyor beni kâh bir bulutun tepesinden aşığıya bırakıyor, canım benim. Bazen anıların güzelliğinde yumuşacık iniyorum yere, bazen paramparça oluyorum. Her “ilk sensiz”i yaşadığımda darmadağınım.

Yas tutarken sadece acı çekmiyorum, bambaşka bir insan oluyorum, farkındayım. Yasin yüreğimde derin bir boşluk açtı ama aşkımıza dokunamadı sevgilim. Yarabbim, nasıl bir âlemdir bu kâlp? Sırça sırça parçalanıyor, kanıyor, yarısını kaybetti. Yanıyor, üşüyor, bıçaklanıyor, boğuluyor, nefes alamıyor ama aşkına hiçbir şey olmuyor. Kâlbın anılarındaki kahkahalar gözyaşlarına, buluşmalar ayrılığa, sevişmeler hasrete, sarılışlar boşluğa, o güzel yüzün, aşkla bakan gözlerin, aşk konuşan sesin hayâli görüntülere dönüşürken, aşk sinmiş, tutunmuş sımsıkı yüreğimin çeperine, “Ben sende kaldım, gitmedim bir yere” diyor. Nasıl güzel bir şey bu aşk! Yalnız bırakmıyor beni. Aşkımızla beraber yas tutuyoruz, canım kocam.

Konuşuyoruz, anıyoruz, bazen de gülümsüyoruz seninle yaşadıklarımıza, paylaştıklarımıza. Daha çok da ağlıyoruz beraber. Gelip ikimize de sımsıkı sarılmanı, kucaklayıp öpmeni, teselli etmeni bekliyoruz. Aşkımız da benim gibi; yapayalnız kalıverdi, yarım kaldı sensiz. Kendisini böyle güzel yaşatan erkeğini özlüyor. Hıçkırıklarımız, gözyaşlarımız birbirine karışıyor geceleri. Ne benim onu teselli etmeye gücüm yetiyor ne de onun beni. Darmadağınız ikimiz de.

QR kodu okutunuz

Dilitalı fiyat etiketi

Sertifika no: 44919

ISBN 978-625-6162-09-9

9 786256 162099

DK
Doğan
Kitap